

העור והרוצח

ואיבעית אימא: כולה מתניתין, בין הציב ובין השורה, משומם יד הם מטמאין. ולא תיקשי לrisk לrisk דאמר רבי אלעא על שאלה כי יש לתרץ בראמר רבי אלעא על שאלה אחרת "במלאי שבין המלאים", הכא גמי יש לתרץ דמיiri בנימא שבין הנימין. שיש שם הרבה שערות, ואפשר לאחزو באמצעותן את הבשר, והן לא יתנתקו ממנו, ולכן חשבי "יד".

ורייש لكיש מيري בנימא אחת בלבד, שלא הי יד, לפי שהיא מנתקת בעת האחיזה.

ומברינן: וחיכא אתמור הא דרבי אלעא?

אהא דתנן: מלאי [שערות] שבראש השבלים — ממטהאין ומטהאין כדין יד, לפי שהן יד לשבלים, ואין מצטרפין, לפי שההשער שבראשי השבלים אינו שמור אותן.

והוינן בה: מלאי — למאי חזי בתור יד? שהרי הוא מנתתק כשאוחזין בו את השבולות?

ועל זה אמר רבי אלעא: במלאי שבין המלאים! שיש הרבה שערות על השבולות, ואין מנתקות בשעת האחיזה⁽⁴⁸⁾.

ולכן לפי רבי יוחנן שהשערה מטמאת מדין יד, לא היה קשה שזה שמור על גבי שמור, ורק לפי ריש לקיש שאין השערה ממשת כדי, אלא היא מכנישה את הטומאה מדין שמור, שיך להקשות על זה ומיכא שמור על גבי שמור.

48. רבי אלעא חידש, לאחר והשערה ראייה לאחزو בה את השבולות ביחיד עם שערות נוספת, הרי כל אחת מהן מטמאת מדין יד, אף

ש"כגndo" לאו דוקא].

ומברינן: ומיכא שמור על גבי שמור?

והרי העור הוא השומר של הבשר, והשער שעל גבי העור אינה אלא שומר על גבי שמור, ולעיל הוכחנו שאין שומר על גבי שמור.⁽⁴⁷⁾

ומתרצין: חלהולי מחלחל. השערה מחלחלת ומנקבת את העור ומגיעה עד הבשר, ובכך היא נחשבת שמור על הבשר עצמו.

מתќוף לה רב אחא בר יעקב: אלא מעתה אמרת שהעור יש בו נקבים המחלחלים עד לבשר — תפילין היכי כתביבין? הא בעינן כתיבה תמה, שלמה, [דכתיב "וכתבתם" ודרשין וכותב — תם], וליכא: שהרי כיוון שיש נקבים בעור, מופסקת הכתיבה על ידי הנקבים, ואין היא כתיבה "תמה"! ?

ומתרצין: אישתמייטה לרוב אחא בר יעקב הא דאמר במערבא: כל נקב שהוא קטן, שהדריו עופר עליו וסוטם אותו — אין נקב. כי על אף הנקב, לא נראה בו האות חולקה לשתיים, ונקבים אלו שבעור שנעשים על ידי השערות, אף הם קטנים הם, והדריו עופר עליהם.

47. אף שהנידון בסוגייתנו הוא שהשומר יועיל להוציא את הטומאה, [שהרי בטומאת מת ונבלה אין השומר מצטרף], מכל מקום אין שומר על גבי שומר גם לגבי להכנית ולהוציא. אמנם באופן שהשומר עושה גם מעשה יד, כגון שאוחזים את הבשר באמצעות השומר, הרי הוא מועיל להכנית ולהוציא גם כשהוא שומר על גבי שומר, שהרי ביד לא נאמר הכל הזה, וכל שעשויה מעשה יד מועיל להכניס את הטומאה.